

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.405 van 20 oktober 2003
in de zaak A. 137.153/IX-3801.**

In zake : Joseph VAN DEN BERGHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. DE SMET,
kantoor houdende te WAREGEM,
Westerlaan 37/01

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
de Federale politie Algemeen Commando DGP/DPS,
gevestigd te BRUSSEL,
Fritz Toussaintstraat 47.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph VAN DEN BERGHE op
26 mei 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging
van het besluit van 25 maart 2003 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij
hem de zware tuchtstraf van de schorsing gedurende een week wordt opgelegd;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2003 waarbij de terecht-
zitting bepaald wordt op 22 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. GHEKIERE, die loco advocaat J. DE SMET verschijnt voor verzoeker, en van adviseur P. VERHEYDEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 1 maart 1973 treedt verzoeker Joseph VAN DEN BERGHE, geboren op 9 september 1948, in dienst bij de gerechtelijke politie.

Bij koninklijk besluit van 25 juni 2001 wordt verzoeker, met ingang van 1 april 2001, aangewezen in de nieuwe graad van "commissaris van politie" in het officierskader van de federale politie.

1.2. Bij brief van 5 april 2002 brengt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent de directeur-generaal van het personeel van de federale politie op de hoogte van een aantal feiten met het oog op het eventueel aanspannen van een tuchtprocedure lastens verzoeker, die niet adequaat gehandeld zou hebben bij de vaststellingen en het onderzoek van een diefstal van een boekhouding van een failliet gegane onderneming.

1.3. Bij nota van 14 mei 2002 meldt de directeur-generaal van de Algemene Directie Gerechtelijke Politie aan de directeur-generaal van het personeel dat hij van oordeel is dat verzoeker een zware straf moet opgelegd worden.

Op 5 juni 2002 ondertekent de Minister van Binnenlandse Zaken het inleidend verslag. Hij deelt mee dat hij het voornemen heeft verzoeker de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal op te leggen.

1.4. Op 19 september 2002 dient verzoeker een verweerschrift in waarin hij verklaart dat hij wenst gehoord te worden. Dat verhoor vindt plaats op 20 september 2002.

Bij brieven van 25 september 2002 vraagt de minister van Binnenlandse Zaken aan de minister van Justitie en aan de Procureur des Konings te Gent advies met betrekking tot het door hem gedane voorstel tot tuchtstraf.

1.5. Bij brief van 2 oktober 2002 adviseert de Minister van Justitie positief met betrekking tot de voorgestelde straf van terugzetting in weddeschaal.

Bij brief van 2 oktober 2002 adviseert de Procureur des Konings te Gent eveneens als tuchtsanctie het opleggen van de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal.

1.6. Op 9 oktober 2002 stelt de Minister van Binnenlandse Zaken voor om verzoeker de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal op te leggen. Dezelfde dag ondertekent verzoeker het voorstel voor kennisneming en ontvangst.

1.7. Bij brief van 15 oktober 2002 doet de raadsman van verzoeker een verzoek tot heroverweging van de voorgestelde tuchtstraf.

1.8.1. Op 10 december 2002 en 18 februari 2003 wordt verzoeker door de tuchtraad verhoord.

Op 17 februari 2003 adviseert de inspecteur-generaal van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie dat het opleggen van hoogstens een beperkte schorsing bij tuchtmaatregel als tuchtstraf meer passend zou zijn.

1.8.2. Op 3 maart 2003 adviseert de tuchtraad aan verzoeker de tuchtstraf van één week schorsing op te leggen.

1.9. Op 25 maart 2003 legt de Minister van Binnenlandse Zaken verzoeker de zware tuchtstraf van de schorsing bij tuchtmaatregel van een week op.

Dit is de bestreden beslissing.

1.10. Met ingang van 1 april 2003 tot en met 7 april wordt verzoeker geschorst bij tuchtmaatregel.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering onontvankelijk is doordat verzoeker niet over het vereiste actueel belang beschikt, aangezien de opgelegde tuchtmaatregel uitvoering heeft gekregen van 1 tot 7 april 2003 en een schorsingsmaatregel aldus geen nuttig effect meer kan hebben;

2.2. Overwegende dat in dit geval de vraag voorligt naar de schorsing van de tenuitvoerlegging van een tuchtstrafbesluit dat zijn volledige uitwerking heeft gekregen, doordat verzoeker in de periode van 1 tot 7 april 2003 zijn ambt niet heeft uitgeoefend; dat, aangezien een schorsingsarrest slechts voor de toekomst geldt en het slechts betrekking heeft op het stilleggen van de uitwerking van de bestreden beslissing, terwijl het de grievende beslissing als zodanig voort laat bestaan, de Raad van State zich bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van een schorsingsvordering ook de vraag dient te stellen of de schorsing aan de verzoeker nog wel een voordeel kan opleveren, met name of de schorsing nog kan beletten dat het nadeel, waarop hij zich in zijn verzoekschrift beroept, onverminderd voortduurt of zich alsnog realiseert; dat in dit geval verzoeker verwijst naar een moreel belang, naar de weerslag op zijn gezondheidstoestand en naar het hypothekeren van zijn bevorderingskansen; dat dit nadeel bestaat naast de schorsing die verzoeker ondergaan heeft van 1 tot 7 april 2003 en dat het zich, geheel of gedeeltelijk, in de toekomst kan situeren; dat het onderzoek van de exceptie samenhangt met het onderzoek van de als grondvoorwaarde voor een schorsing gestelde vereiste dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat het nadeel betreft, dat verzoeker vooreerst wijst op het bestaan van een “niet te onderschatten moreel nadeel”; dat hij verwijst naar zijn “gezondheidstoestand die in erge mate lijdt onder de tuchtprocedure” en stelt dat, wegens de bestreden tuchtstraf, de verdachtmakingen aan zijn adres “verder in stand gehouden (worden)”, hetgeen hem prestigeverlies doet lijden en zijn kwaliteiten miskent; dat hij er ook op wijst dat de bestreden beslissing “een sterke hypotheek” legt op zijn bevorderingskansen, aangezien zij betrokken zal worden bij de beoordeling van zijn geschiktheid;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daarop antwoordt dat het moreel nadeel in beginsel wordt hersteld door de morele genoegdoening van een vernietigingsarrest en dat het daarenboven ook niet voldoende concreet wordt gemaakt zodat het niet op zijn ernst en zijn moeilijk te herstellen karakter beoordeeld kan worden; dat zij betoogt dat het nadeel,

verbonden met vermeende verdachtmakingen, niet volledig toegeschreven kan worden aan het bestreden besluit, maar ook aan het plegen van de tuchtfeiten; dat zij, wat de beweerde hypotheek op de bevorderingskansen van verzoeker betreft, opnieuw verwijst naar de vage uiteenzetting waardoor het nadeel als hypothetisch aangemerkt dient te worden en daar aan toevoegt dat verzoeker de vernietiging kan vorderen van toekomstige benoemingsbesluiten wanneer daarbij ten onrechte rekening zou gehouden worden met de bestreden tuchtsanctie en dat, na vernietiging van de bestreden tuchtstraf, de verwerende partij zijn loopbaan zal moeten reconstrueren;

3.3.1. Overwegende, vooraf, dat de verwerende partij terecht wijst op het ontbreken van enig concreet gegeven dat het bewijs kan vormen van de verschillende aspecten van het aangevoerde nadeel;

Overwegende bovendien, dat verzoeker zelfs niet uitlegt hoe zijn gezondheidstoestand geëvolueerd is door het feit dat de bestreden tuchtstraf is opgelegd; dat derhalve niet kan uitgemaakt worden of de beweerde verslechtering van die gezondheidstoestand het onmiddellijk gevolg is van de tenuitvoerlegging van de tuchtstraf; dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat het moreel nadeel dat hij aan de tuchtstraf verbindt -verdachtmakingen, prestigeverlies en miskennen van zijn kwaliteiten-, niet volledig hersteld zal worden door de morele genoegdoening van een vernietigingsarrest; dat, wat het hypothekeren van zijn bevorderingskansen omwille van de opgelopen tuchtstraf betreft, verzoeker niet aantoont dat zich een bevorderingsmogelijkheid zal aandienen vooraleer het annulatieberoep wordt behandeld, en dat, wanneer zou blijken dat de bevordering aan verzoeker zou worden geweigerd omdat hij de bestreden tuchtstraf heeft opgelopen of omdat die tuchtstraf in de beoordeling van zijn kwaliteiten is betrokken, niets hem belet de vernietiging van die beslissing na te streven op grond van het middel dat de tuchtstraf onregelmatig is, terwijl hij ook niet beweert dat het bestuur hem geen volledig rechtsherstel zal kunnen geven door zijn bevordering te laten terugwerken tot het begin van de vernietigde benoemingsprocedure;

3.3.2. Overwegende dat verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel überhaupt niet aantoont; dat, betrokken op het actueel belang van verzoeker, die vaststelling dan impliceert dat er geen sprake is van een thans nog voortdurend of een toekomstig nadeel dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan verantwoorden; dat de exceptie gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig oktober 2000 en drie, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd.kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.